

Dels Ret. Jeg nægter ikke, at vi vistnok omtrent ere paa Højde med vore Nabolande for Mellemafstandenes Vedkommende. Men hvis vi tage det Materiale for os, som foreligger i Udvalgets Betænkning, vil det vise sig, at vi med Hensyn til de korte og længste Afstande ere betydeligt under vore Nabolande, baade for Person- og Godstrafikkens Vedkommende. Naar vi ere komne saa højt op for Mellemafstandene, hænger det sammen med de særlige Forhold, hvorunder Statsbanerne virke herhjemme, idet vi have Dampskibskonkurrencen at tage Hensyn til, som det ogsaa er bemærket af det ærede Medlem og adskillige andre Talere her i Tinget.

Det ærede Medlem ønskede en kritisk Kontrol, saa vidt jeg forstod ham, ikke alene med Statsbanerne, men tillige med alle andre Statsforetagender. Jeg skal ikke benægte, at der kan være noget i denne Tanke, men det forekommer mig rigtignok, at denne kritiske Kontrol, Tilsynet med Statsbanernes Administration og alle andre Statsinstitutioner, bør være hos den danske Rigsdag, Folketing og Landsting. Det forekommer mig, at det i Virkeligheden er den eneste effektive Kontrol, som findes, og jeg tror ogsaa, at Rigsdagen, naar den tager denne Opgave alvorligt op, vil være i Stand til at øve al fornøden Kontrol.

Det ærede Medlem ønskede foretaget en Undersøgelse af, om Havnebanernes Takster ikke kunde ophæves. Jeg vil derom sige, at det Spørgsmaal kan selvfølgelig blive Genstand for Forhandling og Overvejelse, men jeg vil dog allerede nu gøre opmærksom paa, at hvis man vilde gaa til at ophæve Havnebanetaksterne, vilde det, saa vidt det staar for min Erindring, betyde en Nedgang paa ca. 450,000 Kr. For denne Nedgang maatte der vel saa søges Kompensation et andet Sted, hvis, som jeg tror, man er enig med mig om, det tilsigtede Resultat ikke er for stort, nemlig, at Takstloven skulde give 4 Mill. Kr.

Naar der er foretaget nogle Nedsættelser af Godstaksterne paa de lange Afstande, hænger det naturligvis sammen med Spørgsmaalet om Dampskibskonkurrencen, som man nødvendigvis maa tage Hensyn til.

Adskillige Talere have været inde paa Spørgsmaalet om Emballagen og mene, at Takstforhøjelsen for Emballagens Vedkommende er meget for stor. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har været inde paa en Omtale af dette Spørgsmaal, det

ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) ligeledes, og jeg skal nu knytte et Par Bemærkninger dertil. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Taksterne for brugt Emballage er Forholdet dette, at disse Takster hidtil have været meget lave, ogsaa efter Administrationens Mening alt for lave. Forholdet har været dette, som det er omtalt, at man fra Dampskibsselskabernes Side i mange Tilfælde har ladet Statsbanerne overtage betydelige Mængder af det tomme Returgods til Transport, og det har medført adskillige uheldige Forhold. Men med Hensyn til denne Transport i Almindelighed skal jeg som Eksempel nævne at en Jernbanevogn fra Silkeborg til København fyldt med tomt Returgods, der vejer maaske ikke over 1,000 kg, løber denne lange Tur for en Pris af 7 Kr. Det siger sig selv, at det ikke er en god Forretning for Statsbanerne; det kan paa ingen mulig Maade lønne sig at transportere tomt Returgods en saa lang Afstand for en saa ringe Pris. Det er jo rigtigt, hvad der er fremhævet, at tidligere blev Godset tilbagesendt fragtfrit. Omkring 1895 udgjorde denne Forsendelses Omfang ca. 35,000 Tons. I Henhold til Loven af 24. April 1896 indførtes en lav Takst for brugt Emballage. Man ophørte med en tidsspildende Undersøgelse af, om Godset tidligere havde været sendt med Banerne. Virkningen af den lave Takst var den, at der i 1897—98 sendtes 68,000 Tons brugt Emballage over Banerne. Det har siden stadig været stigende, 1902—03 var det ca. 102,000 Tons og i 1904—05 115,000 Tons, uagtet Taksten var forhøjet i 1903; i 1909—10 ansloges det til ca. 140,000 Tons. Det er altsaa en meget betydelig Mængde Returgods, der sendes, og Mængden er tiltagen til Trods for Takstforhøjelsen. Jeg tror, at Ængstelsen for en Takstforhøjelse for Emballage for en stor Del grunder sig paa en Misforstaaelse, der antagelig under Forhandlingen senere vil kunne blive opklaret. Men for at borttage den Frygt, der vil kunne være for en forhøjet Takstbelastning af det brugte Returgods, skal jeg sige, at Ministeriet paatænker ikke at forhøje det nugældende Gødsreglements Mindstetakst for brugt Emballage, som jo er 30 Øre, og det kommer til at gælde i al Almindelighed og ikke som omtalt af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) for Fragter paa 100 kg. For øvrigt er det jo rigtigt, som det ærede Medlem var inde paa, at Ministeren